

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

37. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

13. ZÁŘÍ 2020

Z obsahu:

Maria nám svěruje tajemství kříže

Promluva Svatého otce
Benedikta XVI.
při mši svaté v Lurdech
14. září 2008,
v roce 150. výročí zjevení
Panny Marie Bernadettě
Soubirousové
- strana 2 -

Svatá Eufemie
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewske (19)
- strana 5 -

Arcibiskup Migliore:
Mučedníci
jsou svědci hodnot,
které jim byly upřeny
- strana 7 -

Nejkrásnější květ ráje (20)
Kardinál Alexis
Henri Marie
Lépicier O.S.M.
- strana 8 -

Křížová hora - Bůh
v lidských srdcích
Petr Bobek
- strana 10 -

*Kříž na Starém Zubří,
fotografie © Jiří Koleček*

Nejkrásnější květ ráje (20)

KRÁLOVNO ANDEŮ

DAR ROZUMU U PANNY MARIE

„Je odleskem věčného světla, neposkvrněným zrcadlem Boží činnosti, obrazem jeho dobroty.“ (Mdr 7,26)

Tak jako rozumíme přirozeným věcem svým rozumem, tak nám také Duch Svätý sděluje skrze dar rozumu, porozumění a vnuknutí, třebaže nedokonale, tajemství nadpřirozeného života. Tento dar se liší od ctnosti víry. Vírou totiž pevně věříme zjevené pravdy; dar rozumu na druhé straně nám dává rozumové poznání těch stejných pravd do té míry, jak tomu naše současné podmínky dovolují.

Dar rozumu nás neosvěcuje v těch pravdách, které se netýkají naší spásy. Bůh ve své moudrosti nám tyto pravdy ponechává zakryté, aby naši duši uchoval v pokoře. Ve věcech naší svaté víry nám však darem rozumu dává jistou míru intuice, ve které se nám tajemství Božího království zjeví v celé své kráse. Částečně také odkrývá závoj, který zakrývá Písmo sväté, a otevírá nám vhléd do posvátných pravd zjevení. Takto také Ježíš Kristus po svém vzkříšení dal učedníkům porozumět Písmu svätému: „Tehdy jim otevřel mysl k pochopení Písem.“ (Lk 24,45)

Chvalme Ducha Božího a děkujme mu, že se stal učitelem naší duše a dal nám porozumět těm pravdám, které se dotýkají života naší duše, jak je psáno: „Všichni budou vyučeni od Boha.“ (Jan 6,45)

* * *

Duch Svätý si s potěšením vybral Pannu Marii za svou milovanou Snoubenku a daroval jí též vzácný dar rozumu, aby, když se osvícena vírou dotýkala tajemství duchovního života, mohla ještě více přijmout neustálé rostoucí osvícení rozumu. Takto ji uváděl stále více a více do znalosti nadpřirozených pravd a zvláště do tajemství Vtělení, ve kterém bude jednou hrát nezastupitelnou roli.

Toto vzácné osvícení prosvětlovalo duši Panny Marie právě v okamžiku, když souhlasila s uskutečněním tajemství a počala ve svém lůně Boží Slovo. V tom okamžiku

zcela jasně viděla velikost Božího plánu a konečný cíl Vtělení, jak můžeme pochopit z jejích vznešených slov, která odpověděla své sestřenici Alžbětě.

Později, když v den obětování v chrámě stařec Simeon vzal Boží Dítě do svých rukou a prorokoval Panně Marii, že meč bolesti pronikne její Neposkvrněné Srdce, Matka Boží v jediném okamžiku pochopila, jak jen může stvořená bytost, celé dílo vykoupění. Plně si uvědomila, že když má být Pán Ježíš terčem posměchu, ona rovněž musí s ním trpět pro vykoupění lidstva a také s ním vypít hořký kalich. Od té chvíle neměla Panna Maria jinou pohnutku než Ježíše Krista podle slov sv. Pavla: „My však máme mysl Kristovu.“ (srov. 1 Kor 2,16)

* * *

Pokud uvážíme hlubokou propast nerozváznosti a nepromyšlenosti, do níž padají ti, kterým se nedostává víry a kteří nemají žádné vedení kromě ducha tmy, snadno porozumíme, jak je dar rozumu nezbytný pro jednotlivce i pro celou společnost. Čím se ve skutečnosti vyznačují zavržení, když ne překotným spěchem do zkázy? „Je to národ krátkozraký, nemá špetku soudnosti. Kdyby byli moudří, určitě by dopadli dobře, byli by s to rozpoznat svou budoucnost.“ (Dt 32,28–29)

Žel Bohu, jak velké vidíme dnes množství křesťanů, kterým dar rozumu schází, pokud ne co do obsahu, tak alespoň co se týče jeho účinků! Mají pouze zmatečné, neplodné a vlašné porozumění zjevených pravd. Jejich víra je tak slabá, že povrchní sofismus utkaný falešným duchem stačí k tomu, aby jejich vírou otřásl a někdy i zničil jejich víru. Následně pak tito křesťané jen podle jména nevidí v utrpení kříže nic jiného než hanu či bláznovství, a pronásledování, kterému je Církev vystavena, je pro ně kamenem úrazu.

PŘÍKLAD – SV. TOMÁŠ AKVINSKÝ

Svätý Tomáš Akvinský, právem nazývaný „Anděl škol“ anebo též „Andělský doktor“, ve svém mladém věku učinil svůj veliký slib úcty k blahoslavené Panně Marii.

Ještě když byl batoletem, jednoho dne držel obrázek, na kterém byla modlitba Anděl Páně, a přitiskl si jej s láskou k hrudi. Když mu ho jeho matka vzala, Tomáš se neutišil, dokud nedostal obrázek zpátky, a pak si ho dal do úst a snědl. Takové byly projevy jeho budoucí úcty k naší blahoslavené Panně Marii, která se stala hořícím ohněm v srdci světce.

Ve svém mládí byl přijat do Řádu bratří kazatelů⁽²⁾. Avšak jeho rodní bratři, kteří nesouhlasili s jeho rozhodnutím, jej ihned začali pronásledovat a všemožně se snažili ho odvést od tohoto svätého cíle. Zavrželi ho do věže a chtěli, aby upadl do těžkého hřichu.⁽¹⁾ Oni si mysleli, že Tomáš brzy ztratí své duchovní povolání. Avšak mladý světec zvolal: „Můj Ježíši a ty, nejsvětější Panno, Matko mého Spasitele, nedopusťte, abych byl kořistí pro hřích!“ Na přímluvu Panny Marie získal neobyčejné vítězství nad světem a jeho žádostivostí. Pak se vrhl na kolena a v slzách děkoval Bohu, který mu pomohl zvítězit nad nepřáteli. Když se takto modlil, upadl do vytržení a viděl anděla, který sestupuje z nebe a jeho pas obvažuje pásem čistoty.

Během celého svého dalšího života tak byl Tomáš zbaven smyslného pokušení. Mohl pozvednout svou mysl bez brzdy žádostivosti k nebeským věcem. Mohl tím více obdržet znalost teologie v takovém stupni, díky kterému je právem nazýván „Učitel Církev“. Vděčil za to své úctě k Panně Marii.

MODLITBA

Ó Panno Maria, Tvůj rozum byl osvícen Duchem Svätým, abys jasněji než andělé rozuměla tajemství Božího království; vypros mi, prosím, od toho samého Ducha rozmnožení ducha rozumu a pomoz mi, prosím, aby nejen můj rozum byl osvícen k porozumění nadpřirozených pravd, ale také aby mé srdce mohlo být připraveno plnit vůli tvého Syna. Amen.

KRÁLOVNO PATRIARCHŮ

DAR ZBOŽNOSTI U PANNY MARIE

„Namísto tvých otců k tobě přijdou synové; učiníš z nich knížata po celé zemi.“ (Ž 45,17)

Duch Svátý nás darem zbožnosti uschopňuje milovat Boha jako našeho Otce, kterému vyjadřujeme úctu, čest a zbožnost, kterou oddaný syn projevuje tvůrci svého života, podle slov sv. Pavla: „Přece jste nepřijali ducha otroků, abyste opět propadli strachu; přijali jste ducha osvojených synů, který nám dává volat: Abba, Otče!“ (Řím 8,15)

Dar zbožnosti působí na naše srdce jako oheň na vosk. Zjemňuje je, abychom mohli přijmout účinky otcovské Boží lásky; naplňuje je jemnými pohnutkami, které jsou smíšený s hlubokou úctou ke všemu, co si žádá Boží úcta. Pod vlivem těchto pohnutek můžeme říct se sv. Janem: „Vizte, jakou lásku nám projevil Otec: máme být nazýváni Božími dětmi. A my jimi jsme!“ (1 Jan 3,1)

Tento Duch nás pobízí otevřít naše srdce Bohu s veškerou úctou a prostotou, něžně s ním rozmlouvat, což se projevuje v horlivé lásce a dokonalé svobodě.

Tato synovská a uctívá láska, která se rodí v našich srdcích díky daru zbožnosti, zahrnuje po Bohu všechny ty, kteří jsou nejtěsněji spojeni s Bohem: anděly, svaté, kněze a tak dále. Též Boží Slovo, které je obsaženo v Písmu svatém, se skrze tento dar zbožnosti stává předmětem mimořádné lásky a úcty.

Ó Pane, obdař mou duši tímto vzácným darem, neboť nikdo není tolik Otcem, jako jsi Ty, ani není nikdo tak něžný a milující: *Tam pater nemo, tam pius nemo.*⁽³⁾

* * *

Pokud budeme uvažovat o duši Panny Marie, budeme uneseni obdivem pro pohnutky Boží lásky, ke které ji pobídl dar zbožnosti, což nás naplňuje svatou radostí. Jaká to libá vůně z těsného objetí Ženicha s její duší! Jaká to důvěra v jejím odevzdání se do Boží prozřetelnosti uprostřed jejich bolesti! Jaký to souhlas s Boží vůlí v životních zkouškách! Jaký to žár a prostota v hledání Boží slávy! Jaký to hořký žal v pohledu na urážky, které se valily na jejího milovaného Syna!

Byl to ten stejný dar zbožnosti, který ji pobízel věnovat se službě Chrámu, který byl mnohem více než většina nádherných královských paláců. Ten stejný dar ji také vedl k úctě k Písmu svatému a také i ke slovům jejího Syna Ježíše Krista, neboť čteme že „uchovávala vše ve svém srdci“

(srov. Lk 2,51). I svému andělu strážnému věnovala zvláštní lásku a úctu. A konečně, přestože viděla, že apoštolové jsou jí podřízeni co do milosti a ctností, vždy na ně shlížela jako na učedníky svého Syna a milovala je pravou mateřskou láskou.

* * *

Dar zbožnosti nás uschopňuje nejen milovat a ctít Boha jako našeho Otce a vzdávat nejvyšší úctu ke všemu, co je Bohu zasvěceno, pobízí nás zároveň také dát se do služeb potřebám těch, o kterých víme, že strádají ať duchovně, nebo tělesně.

Skutků tělesného milosrdenství je sedm: sytit hladové, napájet žíznivé, do domu přijímat pocestné, odívat chudé, navštěvovat nemocné, osvobozovat zajaté, pohřbívat mrtvé. Skutků duchovního milosrdenství je rovněž sedm: napomínat hříšníky, učit nevědomé, dobře radit pochybujícím, těšit zarmoucené, trpělivě snášet křivdy, ochotně odpouštět ubližujícím, modlit se za živé i za mrtvé.

Bylo by obtížné vypovědět, s jakou dokonalostí konala Panna Maria tyto skutky milosrdenství. Jedna skutečnost je však jistá; neřest závisti, která je opakem daru zbožnosti, nikdy nevníkla do jejího Neposkvrněného Srdce.

PŘÍKLAD - BLAHOŠLAVENÝ MATOUŠ Z CITTÀ DELLA PIEVE

Blahoslavený Matouš Lazzari se narodil v Città della Pieve v Umbrii na konci 13. století. Již ve svém útlém věku se rozhodl zasvětit se zcela Bohu v jednom z řádů uznaných Církvi, aby tak sebe odevzdal způsobem, který je milý Božimu Majestátu. Z různých řádů, které v té době působily, si vybral Řád služebníků Mariiných kvůli své zvláštní úctě k Matce Boží, a tímto se jí chtěl také zcela zasvětit.

Požádal tedy o přijetí do tohoto řádu, který měl klášter v jeho rodném městě. Byl přijat mezi studenty, a když bylo shledáno, že má velký rozumový potenciál, byl poslán na proslulou univerzitu v Paříži, aby zde studoval světské i duchovní vědy. Studiu se věnoval s takovou péčí, že získal doktorát z teologie a navrátil se do své rodné země s výtečnou znalostí teologie, ke které se rovněž přidal i velký stupeň svatosti. Díky tomu mu bylo v řádu

svěčeno mnoho důležitých úkolů, které všechny plnil ke svému posvěcení do roku 1344, kdy ho nejvyšší pontifik, papež Klement VI., ustanovil do úřadu generálního představeného, který vykonával do konce svého života.

Velmi uctíval Pannu Marii a zvláště jí projevoval svou úctu v tajemství Vtělení. Jeho horlivost byla největší při obraně právě tohoto tajemství. Ve svých kázáních a rozhovorech měl ve zvyku ukazovat věřícím tuto nádhernou zbožnost. Ve veřejných rozpravách se vždy přidal na stranu těch, kteří vyznávali Neposkvrněné početí Panny Marie. Ve svém úřadě jako generální představený řádu měl také prostředky, jak se s velkým počtem věřících podělit o tyto zbožné pohnutky k úctě Panny Marie, a neopomněl je ani projevit veřejnými skutky a prosbami k této mocné ochránkyni ku prospěchu svých řádových bratří. Měl navíc ve zvyku užívat tuto invokaci, když jim žehnal: „Ať je vám Neposkvrněné početí Panny Marie vaší záštitou a ochranou.“

V plnosti věku i zásluh byl povolán do věčné radosti roku 1348. Lidé ho vzápětí po jeho smrti také začali nazývat blahoslaveným, přestože jeho úcta nebyla oficiálně uznána Církví.⁽⁴⁾

MODLITBA

Ó Panno Maria, Tvá zbožnost byla mnohem dokonalejší než patriarchů a Tvá mateřská náruč je otevřená všem. Vypros mi, prosím, abych vždy měl takovou lásku a úctu k Bohu, mému nebeskému Otci, abych nikdy nepřestal pracovat k jeho cti a slávě a abych se vždy snažil, co je v mých silách, zmírnit strasti a utrpení mých bližních. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 242-253

Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>

Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Neboli dominikánů. [pozn. překl.]

(2) Poslali do věže svůdnou ženu. [pozn. překl.]

(3) Tertullianus, *De Poenit.*, kap. VIII.

(4) Z kroniky řádu servitů.

O EUCHARISTII

EUCHARISTIE - SRDCE CÍRKVE • PROMLUVY O MŠI SVATÉ
Papež František • Přeložili Milan Glaser a Jana Gruberová • Podněty k přemýšlení Radek Tichý • Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková

Papež František ve svých katechezích při generálních audiencích rozebíral také jednotlivé části mše svaté. V češtině jeho texty vyšly s podněty P. Radka Tichého k přemýšlení a diskusi.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x180 mm, 112 stran, 179 Kč*

DIÁŘE NA ROK 2021

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2021. Ke každému dni je uveden církevní a občanský svátek, odkaz na denní modlitbu církve a na liturgické texty, antifona k žalmu a myšlenka na den. Na začátku každého měsíce je uveden národní úmysl Apoštolátu modlitby. Diář obsahuje také dostatečný prostor pro poznámky.

Paulínky • Váz., A5, 392 stran, 200 Kč

DIÁŘ S LITURGICKÝM KALENDÁŘEM

Denní kalendář s občanským a liturgickým kalendářem na rok 2021. Ke každému dni jsou uvedeny odkazy na liturgické texty a odpověď k žalmům. Jedna dvojstrana zahrnuje jeden týden s místem na poznámky u každého dne. Do jednotlivých liturgických období roku uvádějí myšlenky z doby křesťanského starověku, které doplňují obrazy umělců 14.-16. století.

Paulínky • Brož., 85x150 mm, 144 stran, 95 Kč

BŮH VE VŠEDNOSTI ŽIVOTA

VÍNO, DAR NEBE I ZEMĚ • JAK VZNIKÁ A K ČEMU INSPIRUJE
Karel Sládek • Ilustrace Vítězslava Faltysová • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Víno je dar nebe i země – povznáší nás, prospívá nám i zahání naše chmury. Lidé si cenili vína odpradávná. Víno patří neodmyslitelně k naší duchovní kultuře. Nechal zhasnout svobodnou a tvořivou kulturu ani v dobách, kdy měla navrch průměrnost, totalita a různé formy nesvobody. V knížce Karla Sládka se projdeme vinicemi a prostředím, kde vinná réva roste a zraje. Seznámíme se s prací vinařů i s tím, jak víno vzniká. Při ochutnávce vína budeme uvažovat o lásce, zamilovanosti nebo kráse života v manželství. Při tom všem narazíme na mnoho inspirací pro náš duševní i duchovní život.

*Karmelitánské nakladatelství
 Brož., 115x190 mm, 80 stran, 169 Kč*

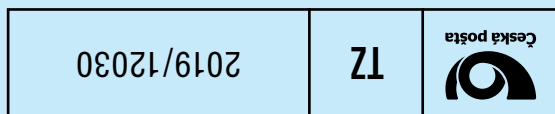
LÉKÁRNA SVATÉ HILDEGARDY

Gottfried Hertzka • Z němčiny přeložila Věra Nováková • K vydání připravil a úvodní slovo napsal Pavel Kryštof Novák

Svatá Hildegarda z Bingenu byla jednou z nejvýznamnějších žen středověku. Obdržela od Boha nadpřirozenou schopnost vidět zázrak stvoření a poznat léčivé síly přírody. Gottfried Hertzka objevil tuto benediktinskou abatyši pro dnešní dobu a zpřístupnil její poznatky ve svých knihách odborné i laické veřejnosti. V jeho díle zjistíme, že nám Bůh prostřednictvím světice dává léčebné prostředky na odstranění či alespoň zmírnění bolestí. Práním autora i editora je, aby svatá Hildegarda všem nemocným otevřela oči a vedla je rajskou zahradou Božského stvoření.

*Akcent spol. s r. o. • Váz., 130x202 mm,
 264 stran + 32 stran barevné obrazové přílohy, 249 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc